

(411) “गुप् रक्षणे” (I-भ्वादिः-395. सक. वेद. पर.)

‘गौ गोपयति भाषा (सा) र्थे निन्दायां से जुगुप्सते ।

गोपायेद् रक्षणे त्वाये, व्याकुलत्वे तु गुप्यति ॥’ (श्लो. 129) इति देवः ।

¹गोपायकः^A-यिका-गोपकः-गोपिका, ²गोपायकः-पिका-गोपकः-पिका,

³जुगोपायिषकः-जुगोपिषकः-जुगुपिषकः-षिका-जुगुप्सकः-प्सिका,

⁴जोगुपकः-पिका;

गोपायिता-⁵गोपिता-गोप्ता-त्री, गोपाययिता-गोपयिता-त्री, जुगोपायिषिता-

जुगोपिषिता-जुगुपिषिता-जुगुप्सिता-त्री, जोगुपिता-त्री;

⁶गोपायन्^B-न्ती, गोपायन्-गोपयन्-न्ती, जुगोपायिषन्-जुगोपिषन्-जुगुपिषन्-

जुगुप्सन्-न्ती;

गोपायिष्यन्-गोपिष्यन्-न्ती-ती,

गोपाययिष्यन्-गोपयिष्यन्-न्ती-ती,

जुगोपायिषिष्यन्-जुगोपिषिष्यन्-जुगुपिषिष्यन्-जुगुप्सिष्यन्-न्ती-ती;

— गोपाययमानः-गोपयमानः, — जोगुप्यमानः;

— गोपाययिष्यमाणः, गोपयिष्यमाणः, जोगुपिष्यमाणः;

⁷गोपाः-गोपौ-गौपाः, — गुप्-गुब्-गुपौ-गुपः;

1. ‘गुप्धूपविच्छिपणपनिभ्य आयः’ (3-1-28) इति विहित आयप्रत्ययः,
‘आयादय आर्धधातुके वा’ (3-1-31) इत्यनेन, आर्धधातुके विकल्पितः । अतो
रूपद्वयम् । एवमार्धधातुके सर्वत्र ज्ञेयम् ।

2. ण्यन्ताण्वुलि, ‘गेरनिटि’ (6-4-51) इति णिलोपे रूपम् । णिजन्ते सर्वत्र आय-
प्रत्ययविकल्पः ।

3. आयप्रत्ययान्तात् सनि इदं रूपम् । आयप्रत्ययाभावे ऊदित्वादिङ् विकल्पे, ‘रलो
व्युपधात्—’ (1-2-26) इति सनः कित्त्विकल्पे च रूपत्रयम् । एवं सजन्ते सर्वत्र ।

4. आर्धधातुकविवक्षायामायप्रत्ययस्य वैकल्पिकत्वात्, आयप्रत्ययान्तस्यानेकाच्चाज्ञ
यङ् । आयाभावे तु—‘जोगुपकः’ इत्यादिरूपाणि यङन्ताल्लिखितानि ।

5. ऊदित्वात् ‘स्वरतिसूति—’ (7-2-44) इत्यादिना इङ् विकल्पः । आयप्रत्ययाभावपक्षे
एवं तच्चादादिषु ज्ञेयम् ।

6. धातुः सार्धधातुकत्वाज्जित्यमायादेशः ।

7. क्तिपि, अलोपयलोपयोः सोः क्त्वविसर्गौ । आयाभावे ‘गुप्’ इति रूपम् ।

A. ‘आसेदुषां गोत्रभिदोऽनुवृत्त्या गोपायकानां भुवनत्रयस्य ।

रोचिष्णुरत्नावलिभिर्विमानैद्यौराचिता तारकितेव रेजे ॥’ किराताजुनीये 18-18.

B. ‘बल्भप्रगल्भाः पथिकाश्च तत्क्षणं सुश्रम्भणस्तोभयुतात् अगुर्गृहान् ।

गोपायतां धर्ममधूपितात्मनां जल्पान् विमुच्याभवदुद्यमो जपे ॥’ धा. का. 1-51.